

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

en saadan Størrelse, at den nu vil kunne dække Forbruget, og ethvert Andragende, der gennem en Skotøjshandler indgives til Skotøjsbranchens Fordelingsudvalg om Tildeling af Børnesko til Ansøgere, som opfylder Betingelserne for en Tildeling, vil blive effektueret.

Socialdemokratiets ærede Ordfører henstillede yderligere, at Skotøjsudvalgets Dispensationer fra Skotøjsloven maa blive offentliggjort. Jeg kan oplyse, at Dispensationer kun meddeles i ganske ringe Antal og sædvanligvis for begrænsede Partier Skotøj, hvorfor en Offentliggørelse i disse faa Tilfælde ikke kan have større Interesse. Der bliver ganske vist meddelt Dispensationer for særlige Arter af Skotøj, men naar det sker, finder Offentliggørelse Sted i Form af Bekendtgørelser, der indrykkes i Statstidende.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Foged, rejste Spørgsmaalet om Optagelse af sagkyndige Medlemmer i Skotøjsudvalget til Beskyttelse af Forbrugernes Interesser. Jeg vil gerne sige, at her drejer det sig jo om Kontrol med Fabrikanter og Importører, og det har altid vist sig i Praxis — og det er jo ikke noget nyt Udvalg, Udvalget har en ikke ringe Erfaring —, at Detailhandlernes Repræsentanter i dette Udvalg, som jo er dem, der er i den direkte Kontakt med Forbrugerne og har den nøjeste Føling med deres Interesser, altid forsvare disse i Udvalget paa bedste Maade. Det er jo ogsaa Detailhandlerne, der er udsat for eventuel Kritik og Besvær; det er Detailhandelens Folk, der har Ubehagelighederne.

Det kommunistiske Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rosendahl, kritiserede, at den udenlandske Valuta blev anvendt til Indkøb af unødvendige Varer som f. Eks. Mandler og Nøddekærner. Det ærede Medlem nævnte oven i Købet — jeg tror, det var Lakridsrod og Johannesbrød og saadan noget, som det ærede Medlem ikke havde set siden sin Barndom, og det er vel nok nogle Aar siden, men det ærede Medlem vilde hellere i Stedet for disse Varer have Læder og Skind til Skotøjsfabrikationen. Jeg vil gerne sige, at der over hele Verden hersker stor Mangel paa Huder, og at formentlig det eneste Land, der er nogenlunde normalt forsynet, netop er vort Land. Huder er underkastet international Fordeling, saaledes at vi kun kan købe ganske bestemte, meget begrænsede Kvanta, idet der skal tages Hensyn til hvert Lands Forsyningsituation. Vi har fremsat Ønske om

Tildeling af svære Huder til Saalelæder her til Landet, og saafremt disse tilføres, bliver vi sikkert nødt til at yde Kompensation i tilsvarende Mængder af lette Huder til Eksport. Det ærede Medlem ved jo, at vi er Medlem af De Forenede Nationer og alene af den Grund ikke her i Landet kan faa alt, hvad vi ønsker, og vi faar ikke flere Huder, selv om vi skulde unnlade at importere de af det ærede Medlem nævnte Partier af mindre nødvendige Ting som Mandler etc. Der er saaledes ikke Tale om, at vi kan vælge at købe Huder og Skind i Udlandet fremfor andre Varer. Derfor er den af det ærede Medlem fremsatte Udtalelse om Bjerger af Mandler ganske ved Siden af og har i hvert Fald intet som helst med Saglighed at gøre. I øvrigt vil Tildelingerne til Skotøjsfabrikkerne i April Kvartal ligge ret godt, og en Oparbejdning af større Kvanta end Tildelingerne vil kun blive vanskeliggjort af en eneste Grund, nemlig Mangelen paa Arbejdskraft, der jo er stor der ligesom mange andre Steder i vort Land.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—8 og dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3296).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 342 af 19. December 1935 om Statens Materialprøveraad.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3298).